

Overijsselse
Ombudsman

Dossiernummer 2016 083

Rapport

Verzoeker

De heer R. te IJhorst hierna genoemd: verzoeker.

Datum verzoek

De Overijsselse Ombudsman ontving het verzoek in augustus 2016 en op 4 juli 2017. Het betreft de gemeente Staphorst.

Klacht

Verzoeker is van mening dat er door de wethouder in het verleden toezeggingen zijn gedaan op basis waarvan hij er vanuit mocht gaan dat hij de paardenstal in de huidige vorm op het perceel bij zijn woning mocht plaatsen. Ook klaagt verzoeker erover, dat ondanks gemaakte afspraken in december 2016/januari 2017, de gemeente blijft handhaven. Verzoeker heeft veel schade geleden door de hele gang van zaken en voelt zich niet begrepen en gehoord.

Verloop procedure

In augustus 2016 heeft verzoeker een klacht ingediend bij de Overijsselse Ombudsman (OO). Op verzoek van de gemeente en met instemming van verzoeker, is afgesproken dat de OO de klacht direct behandelt, zonder klachtbehandeling in eerste aanleg. Na de ontvangst van nadere stukken, is in december 2016 een gesprek belegd. Hierop heeft verzoeker laten weten opnieuw over de casus in gesprek te zijn met de gemeente en is door hem verzocht het gesprek niet door te laten gaan en de klachtbehandeling aan te houden.

Op 4 juli 2017 heeft verzoeker aangegeven er met de gemeente niet (geheel) uit te komen en verzocht om de klacht in behandeling te nemen. Hierna ontving de OO van de gemeente en van verzoeker nadere stukken. Op 4 oktober 2017 vond het gesprek plaats. Na het gesprek is in het college een mogelijke schikking besproken. Op 18 oktober 2017 heeft de gemeente laten weten niet bereid te zijn om tot een gehele schikking te komen.

Op diverse momenten is telefonisch en schriftelijk contact geweest met verzoeker en met de gemeente.

Behoorlijkheidsnormen

Doel van het onderzoek is om op basis van voorhanden feiten te beoordelen of de gedragingen van de gemeente tegenover verzoeker behoorlijk zijn.

De gedragingen worden getoetst aan behoorlijkheidsnormen, zoals vastgesteld door de Nationale ombudsman in samenwerking met de lokale ombudsinstituten.

Feiten

Het betreft een kwestie die begonnen is in juni 2013. De OO is daarom genoodzaakt alleen de belangrijkste feiten te vermelden.

2013

- In juni is er op verzoek van verzoeker gesproken over een nieuw te bouwen paardenstal. Gesproken wordt over een op ophanden zijnde wijziging van het bestemmingsplan, waardoor er op het perceel naast de woning gebouwd mag worden. Verzoeker geeft aan ook nog rechten te hebben op een andere schuur (ORW 480), welke hij wil slopen om een grotere nieuwe stal te kunnen bouwen.
- In juli, als verzoeker informeert, wordt hem samengevat aangegeven: "Aanvraag kan ingediend worden zodra bestemmingsplan definitief is. De grond hoeft niet op naam te staan, wel een overeenkomst dat de schuur gesloopt wordt. Grondtransacties kunnen dus door gaan onder de juiste voorwaarden." Eind juli belt een ambtenaar echter met verzoeker, dat de rechten van de schuur toch niet overgeheveld kunnen worden naar het buitengebied omdat de schuur aan de Streek staat en dus binnen een ander bestemmingsplan valt.
- Op 1 augustus volgt er een gesprek met onder meer de wethouder. Verzoeker geeft aan zich niet te kunnen vinden in het niet mogen verplaatsen van de schuur.
- Op 12 augustus dient verzoeker een principeverzoek in voor verplaatsing van de schuur (ORW 480) naar x straat (zijn huisadres).
- Op 20 september laat de wethouder weten dat hij in samenspraak met het afdelingshoofd wil zorgen voor een positief advies.
- Na diverse contactmomenten, laat de wethouder in november weten per mail: "je krijgt bouwvolume toegewezen op X-sstraat." In een ander bericht geeft de wethouder aan: "Alles wordt verwoord in een totaalbrief, je krijgt alternatief voor bouw x Straat, de schuur op Rouveen moet blijven."
- Op 8 november wordt het principebesluit gestuurd: "(...) dat het verplaatsen van de schuur niet is toegestaan (omdat deze niet in het buitengebied staat) en dat het bouwen van maximaal 30m² is toegestaan en/of een overkapping van 50 m² omdat dit bouwvergunningvrij kan." Daarnaast wordt gemeld dat het mogelijk is om elders in het buitengebied een solitaire veldschuur te slopen en te verplaatsen of gebruik te maken van de hobbyboerenregeling, waarbij onder voorwaarden voormalige agrarische bebouwing kan worden gesloopt en in een verhouding van 1 staat tot 3 kan worden teruggebouwd op een woonkavel.
- Volgens verzoeker is vervolgens in een gesprek met de wethouder gezegd: "je moet eerst iets neerzetten voordat ik kan legaliseren".
- Op 19 november laat verzoeker aan de wethouder weten te gaan bouwen.
- In december heeft de afdelingsmanager met verzoeker gebeld en aangegeven dat 30m² het maximale is dat toegestaan kan worden. Verzoeker zou melding hebben gemaakt van het starten met de bouw van een bouwwerk van 50m². Hierop is aangegeven dat hij dit voor eigen risico doet.

2014

- Op 10 januari wordt geconstateerd dat er sprake is van een illegaal bouwwerk. Het bouwwerk is 50m² bouw en 30m² overkapping (alleen daktrim moet nog aangebracht worden). Er wordt geen bouwstop opgelegd.
- Er volgen diverse contactmomenten. Afgesproken wordt in een gesprek op 10 februari te kijken naar de opties. Op 10 februari zou de wethouder hebben uitgelegd, dat zijn uitspraak over eerst bouwen en dan legaliseren moet worden gezien in het licht van het handhavingstraject. Tevens wordt verzoeker mede gedeeld dat het toepassen van de KGO regeling niet toegestaan is omdat het totale bouwvolume op het perceel al meer is dan 1500m³. Verzoeker geeft aan van mening te zijn dat hij nog geen 1500m³ heeft gerealiseerd op het perceel, ook niet met de paardenstal er bij.
- Op 25 februari wordt in het college het volgende besloten: het gebouw niet te legaliseren en dat het bouwwerk verwijderd dan wel terug gebracht moet worden tot 30m². Een overkapping van max. 50 m² mag wel blijven staan.
- Er volgen wederom diverse contactmomenten, waarna op 13 maart een voornemen voor een last onder dwangsom wordt verstuurd. Na indiening van een zienswijze, besluit het college In juli: Zienswijze ongegrond verklaren, niet legaliseren, handhaving doorzetten. Op 10 juli wordt vervolgens de last opgelegd.
- Verzoeker dient bezwaar in. Op 6 oktober is de dwangsom verbeurd. Een ingediend verzoek om een voorlopige voorziening, wordt in december door de rechtbank afgewezen.
- Op 16 december brengt de commissie bezwaarschriften advies uit inzake de last onder dwangsom. Het bezwaar wordt gegrond verklaard. De commissie overweegt, dat er een beroep is gedaan op het vertrouwensbeginsel gelet op door de wethouder gedane uitlatingen. Deze uitlatingen van de wethouder zijn weliswaar geen duidelijke toezeggingen, maar de strekking van de uitlatingen is niet helemaal duidelijk. Het college wordt verzocht om de mogelijkheid tot vergunning te onderzoeken.
- Door een wijziging in het Besluit omgevingsrecht (BOR) vervalt de mogelijkheid om vergunningsvrij 30m² te realiseren / te laten staan. Vanaf dit moment is de enige overgebleven optie het geheel verwijderen van het bouwwerk. De overkapping van max. 50 m² is nog wel steeds toegestaan op grond van het bestemmingsplan.

2015

- In februari 2015 besluit het college contrair te gaan, het advies van de commissie niet over te nemen en de bezwaren ongegrond te verklaren; de handhaving wordt voortgezet. Op 16 februari volgt een invorderingsbesluit en op 18 februari een tweede last.
- Er zijn weer diverse contactmomenten, ook met raadsleden. In augustus verzoeken de fractievoorzitters het college het besluit op bezwaar te heroverwegen. Het besluit blijft in stand.

2016

- Op 23 februari neemt de gemeenteraad een motie aan om de handhaving op te schorten en te onderzoeken of legaliseren mogelijk is. In april laat een extern adviseur

weten dat legaliseren niet mogelijk is.

- In april wordt een nieuwe motie aangenomen, om de handhaving op te schorten. Het college wordt opgeroepen om haar bestuurlijke vrijheid aan te wenden en de schuur in overleg met de eigenaar geheel of aangepast te legaliseren, bijvoorbeeld via de route omgevingsvergunning kruimelgevallenlijst artikel 4 bijlage II Bor. Op 19 mei laat een extern adviseur weten dat legalisering op deze wijze niet mogelijk is.
- Er volgen weer diverse gesprekken ook met burgemeester en gemeentesecretaris en een adviseur van verzoeker ingeschakeld door een raadslid. Deze adviseur heeft ook de gemeente diverse keren geadviseerd over andere kwesties.
- Op 26 juli wordt namens verzoeker een aanvraag voor een omgevingsvergunning ingediend voor het legaliseren op de huidige locatie, in de huidige vorm. Op 12 september wordt deze geweigerd. Verzoeker dient bezwaar in. Dit bezwaar wordt in februari 2017 ongegrond verklaard.
- Op 5 september wordt er aan verzoeker een dwangbevel gestuurd voor € 10.000,- aan dwangsommen.
- Op 20 oktober wordt een besluit verstuurd over het verbeurd zijn van een dwangsom van € 20.000,-.
- Op 21 november laat de huidige gemachtigde weten dat de eerste dwangsom van € 10.000,- is verjaard, dat er sprake is van onrechtmatig beslag. Hij doet een voorstel om in gesprek te gaan over de vergunning voor de paardenstal. Hierop wordt op 28 november besloten de lasten onder dwangsom van 10-7-2014 en 16-2-2015 in te trekken omdat er geen bevoegdheid meer is tot invordering, wegens verjaring. Tegelijk wordt een nieuwe last opgelegd aan verzoeker (datum 23 november). Op dezelfde datum wordt er ook een last opgelegd aan de vrouw van verzoeker. Tegen beide lasten wordt bezwaar ingediend en er wordt een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend.

2017

- Op 3 januari wordt de last aan verzoeker en de last aan zijn vrouw verbeurd verklaard (€ 2.000,-). Op 5 januari volgt een tweede verbeurdverklaring (€ 4.000,-). 12 januari volgt de derde verbeurdverklaring (€ 6.000,-). Tenslotte volgt op 19 januari de vierde verbeurdverklaring.
- Er vindt een gesprek plaats tussen verzoeker, gemachtigde en de heer A. waarin afspraken worden gemaakt (17 januari) over een verplaatsing van de paardenstal. Er zal een nieuwe aanvraag voor een omgevingsvergunning worden ingediend en de begunstigingstermijn van de last onder dwangsom van 23 november 2016 zal worden verlengd met 8 weken. Namens verzoeker wordt gevraagd om de reeds verbeurde dwangsommen kwijt te schelden of niet te innen/in te vorderen, nadat de overtreding is beëindigd op de door de gemeente voorgestane wijze. De advocaat geeft aan dat de kosten voor de verplaatsing aanzienlijk zouden zijn en dat het zeer begrotelijk zal worden als na de verplaatsing ook nog de dwangsommen betaald zouden moeten worden.

Het doel zou immers bereikt zijn en de overtreding zou beëindigd zijn. In de mail wordt ook aangegeven dat het een voorwaardelijk verzoek is: kwijtschelden van de dwangsom nadat vaststaat dat de overtreding is beëindigd. Tenslotte wordt

aangegeven dat door verzoeker het verzoek om voorlopige voorziening wordt ingetrokken als zijn verzoeken worden ingewilligd. Ook zal de behandeling van de bezwaarschriften worden opgeschort.

- De omgevingsvergunning voor de verplaatsing van de paardenstal wordt op 19 januari afgegeven.
- In een brief van 19 januari laat het college weten: "Conform het verzoek zal voorlopig worden afgezien van het verbeuren en innen van de dwangsommen met ingang van 19 januari 2017, welke naar aanleiding van de last onder dwangsom van 23 november 2016 zijn verbeurd. In deze last was een termijn tot 3 januari 2017 gegeven voor het ongedaan maken van de overtreding met betrekking tot de paardenstal. Op 3 januari, 5 januari, 11 januari en 18 januari 2017 zijn controles uitgevoerd en daarbij is geconstateerd dat niet voldaan was aan de lastgeving. Hierdoor was een bedrag van € 16.000, - verbeurd." Verder wordt in de brief onder meer aangegeven dat er een nieuwe termijn (tot 17 maart 2017) wordt gegeven om de overtreding ongedaan te maken door het afbreken dan wel verplaatsen van de paardenstal naar de locatie die is vergund bij besluit van 19 januari 2017. Dit met aanzegging dat indien geconstateerd zal worden dat de overtreding niet ongedaan is gemaakt, er vervolgd zal worden gegeven aan het verbeuren en innen van de dwangsom zoals vermeld in de last van 23 november 2016. Er zal dan per etmaal € 1.000, - worden verbeurd en geïnd.

Visie partijen

Op 4 oktober 2017 vindt een gesprek plaats, waarbij samengevat, het volgende is besproken.

Visie verzoeker

Verzoeker geeft aan dat de paardenstal inmiddels is verplaatst. De dwangsommen wil de gemeente nog steeds innen. De afspraak was om deze niet meer te innen, hiermee is de gemeente weer een afspraak niet nagekomen. De kern van de klacht is dan ook: het niet nakomen van afspraken en toezeggingen. Verzoeker merkt op dat hij en zijn vrouw niet alle regels weten, maar steeds gedaan hebben wat ze dachten dat goed was. Toen verzoeker wilde gaan bouwen, heeft hij de mogelijkheden gehoord, maar deze werden later weer ingetrokken. Vervolgens zegt de wethouder dat het wel weer goed komt, maar het komt niet goed. Er zijn inmiddels moties in de gemeenteraad geweest etc. Voor het verplaatsen van de schuur is een vergunning verleend, dit ging ineens heel snel, maar toch werd er nog een dwangsom verbeurd. Verzoeker geeft aan dat hij tijdens het bouwen van de stal een telefoontje van de gemeente kreeg. In dat gesprek heeft verzoeker aangegeven dat er een toezegging van de wethouder lag. Hij zou vervolgens teruggebeld worden door de betreffende ambtenaar, maar dit is nooit gebeurd. Pas toen het bouwwerk bijna af was, kwam er een eerste controle. Er is geen bouwstop opgelegd. Desgevraagd geeft verzoeker aan dat hij van de gemeente begreep dat op het hele perceel niets kon qua bouwen. De stadsbouwmeester heeft echter aangegeven dat het wel zou kunnen op de huidige plek.

In aanvulling hierop merkt de gemachtigde van verzoeker op:

Het is inmiddels een groot dossier geworden, daar waar het in de kern eigenlijk niet zo groot is. In december 2016 is onderling geconstateerd, dat de situatie oplosbaar is. De stal zou verplaatst worden. Eigenlijk wilde verzoeker dit niet, de kosten van de verplaatsing bedragen

ongeveer € 10.000, -. De schuur is verplaatst, maar toch is er niet afgezien van de dwangsommen. Voor wat betreft het vollopen van de dwangsommen merkt gemachtigde op, dat in januari 2017 is afgesproken dat alles 'on hold' zou worden gezet. Het zou inhoudelijk worden opgelost en er zou niet meer over de dwangsommen worden gesproken. Er is ten onrechte gepoogd de dwangsommen te innen, er is zelfs beslag gelegd op de rekeningen van verzoeker. De insteek was verplaatsing en afzien van de dwangsommen. Het ging hierbij ook om een sfeer van vertrouwen. Desgevraagd geeft gemachtigde aan dat de verplaatsing even heeft geduurd omdat er een tekening moest worden gemaakt door de architect. Er is wel steeds overleg geweest met medewerker A. van de gemeente. Verzoeker is overigens in de veronderstelling dat de vergunning ten onrechte is geweigerd in het verleden. Waarom heeft verzoeker uiteindelijk besloten de stal te verplaatsen? Het voelt voor hem als het hoofd buigen voor het gezag. Vervolgens wordt toch de dwangsom geëffectueerd.

Visie gemeente, wethouder de heer Y.

De heer Y. geeft aan dat hij uit het dossier opmaakt, dat verzoeker iets wilde. Dit kon niet. Hij heeft vervolgens geen vergunning aangevraagd, maar is gaan bouwen zonder vergunning. Het is voor inwoners duidelijk wat wel en niet kan. Daarna heeft verzoeker het niet aangepast, maar heeft de dwangsommen vol laten lopen. De heer Y. geeft aan in het verleden er niet bij te zijn geweest en daardoor niet te kunnen zeggen of er bepaalde toezeggingen zijn gedaan. Wel zeker is dat er een ambtenaar is die heeft aangegeven dat het bouwen voor eigen risico was. Er is door de ambtenaren ook meegedacht met verzoeker. Toen verzoeker de aanvraag indiende, zijn de dwangsommen gestopt. Er lag echter ook een schadeclaim. Het voorstel was om € 8000, - aan dwangsommen niet te innen. De bestuurlijke afweging was dat hiermee het boek dicht zou worden gedaan.

Visie gemeente, de heer B.

Op 3 januari 2017 is er een constructief gesprek geweest waarin getracht is het met elkaar op te lossen. Er is een omgevingsvergunning aangevraagd, die binnen 48 uur is verleend. Waarom duurde het 14 dagen voor de aanvraag er lag? Als dat wordt gezien vanaf 1 augustus 2016 duurde het zelfs vijf maanden voordat er een aanvraag lag. Na de aanvraag in januari, is er in de tussentijd, voor zover de heer B. wist ook geen contact geweest met de gemeente. Nu blijkt dat er wel contact is geweest met een medewerker, dit was bij de heer B. niet bekend. Hierdoor is de dwangsom doorgelopen. Er is gesproken over de verbeurde dwangsommen. Het verzoek hierover was begrijpelijk. Echter daar gaat het college over. Op 2 augustus 2017 is overigens aan verzoeker nog een finaal voorstel gedaan om vorderingen over en weer te laten varen en daarmee het dossier af te sluiten. Nu verzoeker dit voorstel voorbij heeft laten gaan, gaat de gemeente daarom verder met de procedures die door verzoeker zijn ingezet (afhandeling van bezwaren en ingediende beroepen), zodat nadat deze behandeling is afgerond, het dossier tot een einde kan komen.

Reactie op verslag van bevindingen

Verzoeker reageert per mail van 21 november 2017. Zijn reactie met bijlagen, is bij dit rapport gevoegd. De opmerkingen zijn meegenomen in de overwegingen.

Op 30 november 2017 is de reactie van de gemeente ontvangen. Deze is ook inclusief bijlagen bij dit rapport gevoegd. De eerste opmerking is gewijzigd in de feiten. De overige opmerkingen zijn meegenomen in de overwegingen.

Voor wat betreft de reactie op de visie van verzoeker, is het de OO duidelijk geworden dat de gemeente zich daar niet in kan vinden. Met name wijst de gemeente op: "(...) uit bijgaande reconstructie blijkt duidelijk wanneer er sprake is geweest van onjuiste informatie en wanneer er sprake is van niet eens zijn met de duidelijke boodschap en vervolgens er tegen blijven verzetten."

De reactie van de gemeente op de visie van verzoeker is meegenomen door de OO in de overwegingen.

In het verslag is medewerker X gewijzigd in medewerker B.

Het stuk visie gemeente is aangevuld met de twee opmerkingen hierover.

Overwegingen van de Ombudscommissie

De klacht van verzoeker heeft betrekking op de behoorlijkheidsnorm betrouwbaarheid en maatwerk.

Betrouwbaarheid

De overheid handelt binnen het wettelijk kader en eerlijk en oprecht, doet wat zij zegt en geeft gevolg aan rechterlijke uitspraken. De overheid komt afspraken en toezeggingen na. Als de overheid gerechtvaardigde verwachtingen heeft gewekt bij een burger, moet zij deze ook honoreren. De overheid moet rechterlijke uitspraken voortvarend en nauwgezet volgen.

Maatwerk

De overheid is bereid om in voorkomende gevallen af te wijken van algemeen beleid of voorschriften als dat nodig is om onbedoelde of ongewenste consequenties te voorkomen. De overheid neemt wet- en regelgeving als uitgangspunt, maar houdt steeds oog voor de specifieke omstandigheden, waar de burger in terecht kan komen. Ook in haar feitelijk handelen zoekt de overheid steeds naar maatregelen en oplossingen die passen bij de specifieke omstandigheden van de individuele burger.

De OO overweegt met betrekking tot de verschillende klachtaspecten het volgende.

Uit het door de gemeente opgesteld overzicht blijkt dat er vanaf januari 2009, tot in ieder geval de datum van de hoorzitting (4 oktober 2017) contacten zijn tussen verzoeker en de gemeente inzake handhaving. Zo begint het overzicht (in 2009) met de melding dat er aan verzoeker een brief is gestuurd inzake het bouwen zonder bouwvergunning aan de X-sstraat. In 2009 gaat het ook over het veranderen/vergroten van de bestaande schuur bij de woning van verzoeker. Vanaf juni 2013 gaat het over een nieuw te bouwen paardenschuur en in december 2015 wordt nog door de gemeente geconstateerd dat verzoeker een hekwerk heeft gerealiseerd zonder vergunning (waarvoor op 10 februari 2015 alsnog een vergunning is verleend).

De nieuwe paardenstal

In juni 2013 maakt verzoeker kenbaar een nieuwe paardenshuur te willen bouwen

De OO stelt vast, dat inzake de paardenstal veel contactmomenten zijn geweest tussen verzoeker en de gemeente. Hierbij valt het de OO op, dat verzoeker een bepaald plan in zijn hoofd had, te weten een nieuwe paardenstal met een oppervlak van 50m², op een door hem uitgekozen plek en dat hij dit heeft willen realiseren ook op momenten dat vanuit de gemeente informatie kwam dat dit niet mogelijk zou zijn. Verder valt op, dat de lijn vanuit de gemeente grotendeels is geweest dat volgens de regels er uitgegaan wordt van een te bouwen paardenstal van 30m², maar dat dit een groter oppervlak mag zijn als er een schuur wordt gesloopt, in het buitengebied, vallend binnen hetzelfde bestemmingsplan. Uit de stukken en op basis van het gesprek maakt de OO op, dat de informatie vanuit de gemeente niet aldoor eensluidend was. Zo is er in eerste instantie in 2013 onjuiste informatie over de te slopen schuur verstrekt. Daarna volgt er een aantal opmerkingen door een wethouder, die verzoeker blijkbaar hoop hebben gegeven dat het wel goed zou komen. Zowel verzoeker als de gemeente (in het door haar opgestelde overzicht) geven aan dat de wethouder in september 2013 aangeeft dat hij in samenspraak met het afdelingshoofd wil zorgen voor een positief advies. Hierop volgt de opmerking van 3 november 2013 van de wethouder ("Inwoner; je krijgt bouwvolume toegewezen op X-straat"). En vervolgens de sms van 7 november 2013 van de wethouder. Op 9 november 2013 zou de wethouder volgens verzoeker vervolgens nog hebben aangegeven: "Je moet eerst iets neerzetten voordat ik kan legaliseren." De gemeente geeft aan dat van deze laatste uitlating elke bevestiging ontbreekt, maar geeft in het door haar opgestelde overzicht wel aan dat de wethouder tijdens een gesprek in februari 2014 toelicht hoe deze uitspraak moet worden opgevat.

Voorstelbaar is, dat de uitlating van de wethouder dat hij wil zorgen voor een positief advies, verzoeker zou kunnen hebben gesterkt in zijn vertrouwen dat het goed zou komen. De uitlatingen van de wethouder daarna, zijn op meerdere manieren uit te leggen. Verzoeker heeft deze uitlatingen van de wethouder gehoord als een voor hem positieve boodschap. Daarbij komt dat de commissie bezwaarschriften in haar advies uit december 2014 overweegt, dat verzoeker een terecht beroep op het vertrouwensbeginsel heeft gedaan. Uit dit alles mag worden geconcludeerd, dat er uitlatingen zijn gedaan, met name in de beginperiode, die verzoeker de indruk hebben kunnen geven dat hij verwachtingen mocht hebben. Gelet op de verkeerde informatie van de gemeente over de schuur in combinatie met de diverse uitlatingen van de wethouder, kan de OO zich niet aan de indruk onttrekken dat er verwachtingen zijn gewekt die vervolgens niet zijn gehonoreerd. Hiermee is de behoorlijkheidsnorm betrouwbaarheid geschonden. Wel is het zo, dat de informatie door een ambtenaar steeds weer verduidelijkt of rechtgezet is en via de "officiële weg" (principeverzoek, aanvragen, besluiten op bezwaar en uitspraken van de rechtbank) is steeds gecommuniceerd naar verzoeker wat mogelijk was. Het had op de weg van verzoeker gelegen, om ondanks de uitlatingen van de wethouder, niet zonder vergunning te beginnen met bouwen en niet verder te gaan met bouwen toen de aanvraag en het bezwaar werden afgewezen.

Verzoeker klaagt er ook over dat de gemeente blijft handhaven ondanks gedane toezeggingen in het najaar van 2016 en voorjaar van 2017. De OO concludeert op basis van de stukken dat

de gemeente voldaan heeft aan het verzoek om het verbeuren en innen van de dwangsommen op te schorten naar aanleiding van de aanvraag in januari 2017. Vervolgens stelt ze een nadere termijn tot 17 maart 2017. De OO concludeert dat de gemeente, voor zover de OO dit kan beoordelen, behoorlijk heeft gehandeld. Of er inhoudelijk wel of niet terecht tot handhaving over wordt gegaan (opleggen, verbeuren en innen) is iets wat de OO niet beoordeelt, zij is daar niet toe bevoegd, deze besluiten staan open voor bezwaar en beroep.

Voor wat betreft het leveren van maatwerk concludeert de OO dat de gemeente diverse keren heeft bekeken wat de mogelijkheden zijn en diverse keren in het college heeft besproken of er een afwijkingmogelijkheid is.

In augustus 2017 is namens de gemeente voorgesteld om de vorderingen over en weer te laten vervallen tegen finale kwijting. Verzoeker is hier niet mee akkoord gegaan. De gemeente heeft door middel van het voorstel maatwerk geprobeerd te leveren.

Conclusies

- Ten aanzien van de behoorlijkheidsnorm betrouwbaarheid:
De eerste informatie over de schuur en de uitlatingen van de wethouder in 2013 waren niet zorgvuldig. Hoewel dit in latere informatie wel is verduidelijkt of rechtgezet, concludeert de OO dat hiermee de behoorlijkheidsnorm betrouwbaarheid is geschonden.
- Ten aanzien van de behoorlijkheidsnorm maatwerk:
De gemeente heeft behoorlijk gehandeld.

Oordeel

De klacht is deels gegrond.

Aldus vastgesteld door de Overijsselse Ombudscommissie op 22 januari 2018

drs. L. Bezemer

mw. mr. P. Weggemans

